

Kirpinin Doğum Günü Kartı

Çınar BİBER

Kirpinin Doğum Günü Kartı

Çınar BİBER

Yaşı meşe ağacının altındaki sıcacık bir yuvada, yumuşak altın-kahverengi dikenleri ve örgü yosun yeşili atkısı olan küçük bir kirpi yaşırdı: Pip. Her sabah ormana göz atar ve sevgili arkadaşı Hazel'in de bunu görebilmesini dilerdi. Ama Hazel çok uzaklara, fısıldayan çamların ötesine taşınmıştı. Pip onu çok özliyordu, hele bugün, çünkü bugün Hazel'in doğum günüydü.

Pip yosunlu bir taşın üstüne oturdu, minik siyah burnu üzüntüyle seğiriyordu. "Keşke Hazel'e sarılabilsen," diye iç çekti. Sonra kehribar rengi gözleri parladı. "Bulдум! Ona bir doğum günü kartı yapacağım!" Çantasından buruşuk bir yaprak ve bir parça kömür çıkardı, ama yaprak çok küçüktü, kömür de çok körelmişti. Pip'in yardıma ihtiyacı vardı.

Clover'ın yuvasına koştı; tavşan orada havuç tarlasıyla ilgileniyordu. Pip planını anlatınca Clover'ın uzun gri kulakları dikildi. "Doğum günü kartı mı? Ne güzel bir fikir!" dedi patilerini mavi önlüğüne silerek. "Cebimde kâğıt ve renkli kalemler var. Hadi birlikte yapalım." Düz bir kütüğün üstüne pürüzsüz bir kâğıt serdi.

Pip dikkatlice Hazel'in en sevdiği çiçeęi, parlak sarı bir düęün çiçeęini çizdi, ama patisi kaydı ve bir leke yaptı. "Olamaz!" diye haykırdı. Clover nazıkçe gülümsedi. "Endişelenme. Bunu güneşli bir güne çevirebiliriz." Ona sarı bir kalem verdi ve Pip neşeli bir güneş ekledi. "İşte! Şimdi mutlu görünüyor." Pip biraz daha iyi hissetti.

Tam o sırada sincap Nutmeg, gür turuncu kuyruğunu sallayarak yanlarına geldi. "Ne yapıyorsunuz?" diye sordu, koyu renk gözleri pırıldayarak. Kartı duyunca heyecanla ciyakladı. "Çizmeyi çok severim! Ben de bir şey ekleyebilir miyim?" Kırmızı bir kalem alıp bir demet balon ve dans eden bir solucanın komik bir karalamasını çizdi. Pip kıkırdadı.

Nutmeg'in kahkahası, sessizce süzülerek gelen bilge yaşlı baykuş Profesör Hoot'u çekti. Yuvarlak gözlüklerini düzeltti ve karta baktı. "Uzaktaki bir arkadaş için kart mı? Ne kadar düşünceli," dedi sakın, yumuşak sesiyle. "Bir mesaj yazabilir miyim? Kalpten gelen sözler çok uzağa gidebilir." Pip başını salladı ve baykuş mavi bir kalem aldı.

Profesör Hoot yavaşça ve dikkatlice yazdı, düşünürken mor papyonu hafifçe sallanıyordu. "Sevgili Hazel, günün güneşle, yılın neşeyle dolsun. Unutma, arkadaşlar asla gerçekten uzakta değildir." Pip sözleri okudu ve içini sıcak bir ışık kapladı. "Bu mükemmel," diye fısıldadı. "Hazel buna bayılacak." Baykuş gülümsedi ve geri çekildi.

Neşeli sohbetin çektiği daha çok hayvan geldi. Bir fare minik pati izleri ekledi, bir porsuk yıldızlı bir gökyüzü çizdi ve bir tarla faresi ailesi hep birlikte küçük bir kalp koydu. Pip'in kartı dostluğun güzel bir yamalı örtüsüne dönüşüyordu. "Bu kadar çok arkadaşın yardım edeceğini hiç bilmiyordum," dedi kehribar gözleri parlayarak. Clover sırtını sıvazladı. "Arkadaşlar böyle yapar."

Öğleden sonra sona ererken kart rengârenk çizimler ve güzel sözlerle dolmuştu. Pip ona hayranlıkla baktı. "Bu bir karttan fazlası," dedi yumuşak bir sesle. "Sanki ormandan bir parça." Nutmeg başını salladı. "Hazel içine koyduğumuz bütün sarılmaları hissedecek." Profesör Hoot ekledi: "Sevgiyle yapılan küçük bir jest, birisi için dünyalar kadar değerli olabilir."

Ama şimdi zor kısım gelmişti: kartı göndermek. Hazel fısıldayan çamların ötesinde yaşıyordu, Pip'in yürüyemeyeceği kadar uzakta. "Oraya nasıl gidecek?" diye endişelendi. Clover gülümsedi ve sağlam bir meşe ağacını gösterdi. "Bir yaprak paraşütüne bağlarsak rüzgâr onu taşıyabilir. Kuzenim kırlangıç geri kalan yolu götürebilir."

Hayvanlar hep birlikte kartı geniş bir akçaağaç yaprağına çimen saplarıyla bağladılar. Pip onu yukarı kaldırdı ve esinti yaprağı küçük bir yelken gibi yakaladı. "Hazır mısınız?" diye sordu Clover. Pip derin bir nefes aldı ve bıraktı. Kart yükseldi, yükseldi ve ağaç tepelerinin üzerinden geçti. "Hoşça kal, kart!" diye seslendi Nutmeg. "Hazel'e uç!" Pip, kart minik bir nokta olana kadar el salladı.

Günler geçti ve Pip kartın varıp varmadığını merak etti. Sonra bir sabah bir kırlangıç, bir mektupla aşağı süzüldü. Pip'in patileri mektubu açarken titredi. "Sevgili Pip," diyordu, "kartını aldım! Mutluluk gözyaşları döktüm. Bütün arkadaşlarına teşekkür et. Uzakta olsam da kendimi çok sevilmiş hissediyorum. Sevgiler, Hazel." Pip'in yüreği kabardı.

Pip mektubu Clover'a, Nutmeg'e ve Profesör Hoot'a yüksek sesle okudu. "Hazel sarılmalarımızı hissetmiş!" diye sevindi. Hayvanlar da gülümseyip sevindiler. "Görüyor musun," dedi Profesör Hoot, "iyilik sandığımızdan daha uzağa gider." Nutmeg küçük bir dans yaptı ve Clover gözünden mutlu bir yaş sildi. Pip gururlu ve minnettar hissetti.

O akşam Pip meşe ağacının altına oturdu, yeşil atkısı sıkıca sarılmıştı. Basit bir doğum günü kartının herkesi nasıl bir araya getirdiğini düşündü. "Bütün arkadaşlarım için kartlar yapacağım," diye karar verdi. "Sadece doğum günleri için değil, her gün için." Yukarıda yıldızlar parıldadı ve Pip kendini Hazel'e her zamankinden daha yakın hissetti.

O günden sonra Pip, Hazel'i özlediğinde ona küçük notlar ve çizimler gönderdi. Ormandaki hayvanlar da sık sık bir araya gelip başkaları için kartlar yaptılar. Küçük ve düşünceli bir jestin dostlukları güçlendirebileceğini ve birinin ne kadar uzakta olursa olsun kendini sevilmiş hissetmesini sağlayabileceğini öğrendiler.

Ve eğer bir gün yaşlı meşe ağacını ziyaret ederseniz, Pip'i çantasıyla, patisinde renkli bir kalemle ve yüzünde bir gülümsemeyeyle görebilirsiniz. Çünkü o, arkadaşlar arasında paylaşılan küçük bir iyiliğin bütün ormanı aydınlatabileceğini bilir.